

РЕШЕНИЕ

№ 8973

гр. София, 06.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав, в
публично заседание на 17.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **10342** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК.

Образувано е по жалба на И. Я.- гражданин на Република С. срещу Отказ за влизане в страната от 13.09.2025 година на КОНТРОЛИРАЩ СЛУЖИТЕЛ ПРИ ГКПП- К. ШОСЕ.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на оспорения отказ. Твърди се, че същият е издаден при допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила. Иска се отмяна на отказа.

В съдебно заседание, оспорващият- И. Я., редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК не се явява. Жалбата му на заявените основания се поддържа от адвокат И., редовно упълномощен, който поддържа жалбата на заявените основания. Претендира и направените по делото разноски.

Ответникът по оспорването- Контролиращ служител при ГКПП- К.- шосе редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК се представлява от самия контролиращ служител, който сочи, че е налице забрана за влизане и затова не е допуснат чуждият гражданин в РБ. Съображения относно неоснователността на жалбата развива и в представената по делото писмена защита, в която прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение и моли да бъде редуцирано.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, при условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Със Заповед №3282з-2318/27.05.2018 година Директор ГДГП преназначил В. В. Б. на

длъжността- Командир на отделение в 02 Група на ГКПП К. към РД ГП считано от от датата на встъпване в длъжност-04.06.2024 година.

На 13.09.2025 година около 11:30:32 часа на ГКПП К. шосе за влизане в страната е пристигнал чужд гражданин- на Република С. И. Я. и е подложен на цялостна проверка по втора линия с цел установяване на данни в националните и други бази данни, като е установено, че сръбският гражданин е вписан със забрана за влизане в страната, като е съставен Протокол, предявен на оспорващия и подписан от него без възражения и след установяване, че по отношение на оспорващия има сигнал по чл.24- гражданин на трета страна със забрана за влизане или пребиваване на територията на Шенген, с две държави въвели сигнала – Германия и Швейцария и на 13.09.2025 година е издаден отказ за влизане в РБ.

Отказът е връчен на оспорващия на дата 13.09.2025 година.

По делото са приложени всички събрани в хода на административното производство доказателства.

От показанията на свидетеля П.- съпруга на оспорващия е видно, че оспорващият, който живее заедно с нея в Германия не е имал проблеми при влизането в РБ, но последният път е бил спрял на границата и не е могъл да влезе в РБ.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба срещу Отказ за влизане в страната/ който е предмет на разглеждане в настоящото производство за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.149,ал.1 АПК от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна, но по съображения, различни от сочените в нея.

Оспореният Отказ от 13.09.2025 година на Контролиращ служител при ГКПП К.- Шосе представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21,ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК,/така наречените условия за редовно действие на административните актове./При проверката, съдът следва да прецени актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореният отказ е издаден от компетентен орган-това е Контролиращ служител при ГКПП К. Шосе на когото изрично нормата на чл.3 от ППЗЧРБ е предоставила правото да издава отказ за влизане в РБ спрямо чужденци, които не отговарят на изискването за влизане и пребиваване в РБ/ Чужденец, който не отговаря на изискванията за влизане в Република България, не се допуска в страната от органите за граничен контрол. За отказа се попълва единен стандартен формуляр за отказ за влизане на границата съгласно част "Б" от [Приложение V от Регламент \(ЕО\) № 2016/399](#) на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 г. относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) (ОJ, L 77 от 23.3.2016 г., стр. 1 - 52). Според цитираната разпоредба, компетентни да издадат отказ за допускане в страната са органите за граничен контрол. Аналогична е разпоредбата на чл. 31, ал. 1 от Инструкция № 8121з-1492/04.11.2022 година за реда и организацията за осъществяване на граничните проверки на ГКПП. В чл. 3,ал.1 от Инструкцията е посочено, че граничните проверки се извършват на граничните контролно-пропускателни пунктове на обособени за целта работни места. Обособените работни места, на които се извършва гранична проверка на всички преминаващи през ГКПП лица, представляват проверка на първа линия, а в чл.13,ал.1 от Инструкцията е посочено, че граничните проверки се осъществяват от граничните полицаи на ГКПП при ГПУ в РДГП.

От приложените по делото доказателства се установява, че лицето В. Б. е заемал

длъжността- Командир на Отделение в 02 Група на ГКПП К. към момента на издаване на отказа- 26.10.2023 година.

Следва да бъде посочено, че съгласно чл.45 от Правилника за устройството и дейността на МВР Главна дирекция "Гранична полиция" е национална специализирана структура за осъществяване на дейностите по [чл. 6, ал. 1, т. 1 - 3, 5 - 7 ЗМВР/ а това са](#) оперативно-издирвателна,охранителна, разследване на престъпления, осигуряване на достъп на гражданите до службите за спешно реагиране чрез Националната система за спешни повиквания с единен европейски номер 112 (ЕЕН 112), информационна и контролна. По силата на алинея втора от същия текст,за изпълнение на дейностите по ал. 1 ГДГП извършва дейности по наблюдение на границата, противодействие на незаконната миграция, контрабандата и трафика на хора, гранични проверки на преминаващите през границата лица и вещите в тяхно владение и транспортни средства, включително в зоните и обектите по [чл. 39, ал. 3 ЗМВР](#); граничните проверки се извършват в съответствие с [Регламент ЕС 2016/399](#) на Европейския парламент и на Съвета относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите (ОВ, L 77 от 2016 г./ приемане, придружаване и предаване на нарушители на режима на влизане и пребиваване от и на други държави в съответствие със закон или международен договор, по който Република България е страна. Контролни правомощия в тази връзка са предвидени и в разпоредбата на [чл. 102, ал. 1, т. 2 от Закона за министерството на вътрешните работи](#), която предвижда, че за осъществяване на граничен контрол полицейските органи извършват гранични проверки на лицата, предметите в тяхно владение и превозните средства и не допускат преминаването им през граничните контролно-пропускателни пунктове, когато те не отговарят на условията, предвидени в нормативен акт, или са налице мерки, ограничаващи движението им през държавната граница. Аналогична е и разпоредбата на чл. 31, ал. 1 от Инструкция № 8121з-813 от 09.07.2015 г., съгласно която в случаите, когато при гранична проверка се установи неизпълнение на някое от условията за влизане или наличието на забрана за влизане на чужденец в Република България, граничният полицейски съставя "Единен стандартен формуляр за отказ за влизане в страната" по образец, копие от който се съхранява на ГКПП и обработва документите на чужденеца в съответствие с взетото решение за отказ за влизане.

В Отказа в долния десен ъгъл е посочен Контролиращ служител, с подпис и печат, а в горния ляв ъгъл на Отказа са посочени трите имена на служителя, който е издал Отказа. На тази плоскост ясно е посочена длъжността и имената на лицето.

Отказът обаче не отговаря изискванията за форма, като формулярът се издава по образец и съгласно чл. 14, § 1 - 3 от Регламент (ЕО) № 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 г. относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) на гражданин на трета страна, който не отговаря на условията за влизане, установени в чл. 6, § 1, и не спада към категориите лица, посочени в чл. 6, § 5, се отказва влизане на териториите на държавите членки, като отказът се предоставя чрез стандартен формуляр, съдържащ се в приложение V, част Б, попълнен от органа, упълномощен от националното законодателство да налага отказ за влизане, и лицата, на които е издаден отказ, могат да го обжалват, като обжалването се извършва в съответствие с националното право. Регламентът има директен ефект и по силата на примата на правото на ЕС над вътрешното законодателство е пряко приложим при противоречие с националноправна норма. Формата е едно от условията за законосъобразно действие на административните актове. Тя е нормативно установена и винаги има изричен характер. Неспазването на формата води до порочност на административния акт. Най-голямо значение има писмената форма на административните актове. В АПК е предвидено, че административните актове трябва да отговарят и да съдържат

определени реквизити. Тези реквизити гарантират, че волеизявлението, съдържащо се в административния акт, показва действителната воля на съответния административен орган. Особен елемент във формата е съществуването на мотиви. Мотивите представляват фактическите и правни основания за издаването на акта. Те показват как е формирана волята на административния орган и кои са били основанията той да има едно или друго волеизявление. Мотивите са основен фактор в издаването на административния акт и затова за тях се наблюдава особено внимателно, когато един административен акт подлежи на съдебен или административен контрол. Липсата на мотиви, според устойчивата практика на съда прави акта недействителен на ниво унищожаемост. Производството представлява система от действия, които подготвят крайния акт и няма пречка мотивите да се съдържат и в друг акт, предхождащ издадения. Съществува изискване тези действия да доведат до действителната и законосъобразна воля на органа. Целта е да се съберат доказателства и тези доказателства да подпомогнат административния орган при решаването на определен въпрос.

Настоящият съдебен състав намира, че оспорената заповед е издадена в нарушение на изискванията на чл.59 т.4 АПК, съгласно който административният акт следва да съдържа фактически и правни основания за издаването т.е. същият следва да е мотивиран. Това е един от съществените реквизити на всеки административен акт. Те позволяват на адресата на акта да научи въз основа на какво е формирана волята на административния орган, респективно на това да организира защитата си срещу административния акт. Съгласно т.2 от ТР 4/2004 год. на ВАС неизлагането на мотиви съставлява съществено нарушение на административно-производствените правила и е основание за отмяна на акта. Съдебната практика приема, че мотивите на административния акт могат да бъдат изложени не само в него, но и в друг предхождащ акта документ, към който актът препраща и който се намира в административната преписка.

В конкретния случай, административният орган е посочил само чл.10, ал.1,т.19, но е посочил от кой нормативен акт е нормата, за да може да се приеме, че в отказа съществува конкретно правно основание, а така посочена правното основание е неясно е не може да се установи от кой закон или подзаконов нормативен акт е нормата, което възпрепятства на сума страната да упражни правото си защита срещу конкретна правна разпоредба, но и поставя съда в невъзможност да установи кое конкретно правно основание в отказа. В [чл. 16, ал. 3 от ЗЧРБ](#) е посочено, че на чужденец, на който е отказано влизане, органите за граничен контрол връчват единен формуляр по образец на Европейския съюз, в който са отразени причините за недопускането му на територията на страната. Образецът на формуляра се утвърждава с акт на Министерския съвет. В случая, оспореният Отказ е издаден по утвърден единен формуляр, като причините за постановяването му са посочени само чл.10,т.19, без да е ясно посочено от кой нормативен акт е тази разпоредба, което води до отмяна на отказа само на това основание, защото той не отговаря на изискванията за форма и съдът не може да замести волята на органа и да посочи кой е приложимият нормативен акт. Това води до отмяна на отказа като неотговарящ на изискванията за форма.

Що се касае до представените в съдебно заседание от страна на адвокат И. писмено доказателства, сочещи, че спрямо оспорващия е прекратено воденото срещу него наказателно преследване в Германия,то настоящия съдебен състав намира, че това писмено доказателство е неотнормимо към спора, предмет на делото, защото прекратяването на производството не води до извод, че автоматично е премахната и забраната от Германия за забрана за влизане в Шенген.

Съдът не кредитира показанията на съпругата на оспорващия- П., тъй като тя знае за какво се води делото, а обстоятелството ,че не е имал проблеми преди това с влизането в РБ ,не може

да обуслови наличие на предпоставки за влизане в РБ.

С оглед изхода на спора претенцията на оспорващия за присъждане на разноски е основателна и в негова полза следва да се присъдят такива в размер на 610 лева/ заплатена държавна такса и адвокатски хонорар или 311,89 евро/. Съдът намира и възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение е депозирано от процесуалния представител на ответника по оспорването за неоснователно, тъй като нормата на чл.78,ал.5 от ГПК е изменена и изисква мотивирано възражение за прекомерност, а не само, че делото не представлява правна и фактическа сложност/ ДВ, бр. 17 от 2026 г.)- ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по мотивирано възражение за прекомерност, направено от насрещната страна, да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част. При преценката за прекомерност съдът прилага съответно критериите за определяне на адвокатските възнаграждения по чл. 36, ал. 3 от Закона за адвокатурата и правилата за прилагането им, уредени в наредбата по чл. 36, ал. 4 от същия закон. Съдът не може да присъди по-нисък размер на разноските за адвокатско възнаграждение от размера на заплатеното възнаграждение на адвоката на насрещната страна.

Воден от горното и на основание чл.172 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ ОТКАЗ ЗА влизане в страната от 13.09.2025 година на КОНТРОЛИРАЩ СЛУЖИТЕЛ ПРИ ГКПП- К. ШОСЕ.

ОСЪЖДА КОНТРОЛИРАЩ СЛУЖИТЕЛ ПРИ ГКПП К. – ШОСЕ ДА ЗАПЛАТИ НА И. Я., ГРАЖДАНИН НА РЕПУБЛИКА С. СУМАТА ОТ 311,89 ЕВРО/610 ЛЕВА/ РАЗНОСКИ ПО ДЕЛОТО, КАТО СЪЩАТА СЛЕДВА ДА БЪДЕ ВЪЗСТАНОВЕНА ОТ БЮДЖЕТА НА ГКПП- К. ШОСЕ.

НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ.138,АЛ.1 АПК, ПРЕПИС ОТ РЕШЕНИЕТО ДА СЕ ИЗПРАТИ НА СТРАНИТЕ.

Решението подлежи на касационно оспорване пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от получаване на препис от същото, съгласно разпоредбата на чл.211,ал.1 АПК.

СЪДИЯ:

